

A Kúria a dr. Kovács Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Szelei Flóra Léda ügyvéd által képviselt Társasház alperes ellen rendes felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 8.M.1125/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.24.690/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. június 26-án megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.24.690/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 20.000,- Ft (Húszezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 169.800,- Ft (Százhatvankilencezer- nyolcszáz forint) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2007. május 1-től 2009. december 31-ig határozott idejű munkaszerződésekkel, 2010. január 1-től határozatlan idejű munkaszerződés alapján állt az alperes alkalmazásában gondnoki munkakörben. Az utóbbi munkaszerződésében a felperes felmondási idejét 5 hónap időtartamban határozták meg. A felperes felett a munkáltatói jogkört az alperes közös képviselője gyakorolta.

2010. július 22-én az alperes közös képviselője, a számvizsgáló bizottság elnöke és a felperes egyeztetést tartottak. Az egyeztetésről felvett jegyzőkönyv szerint a felperes a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez nem járult hozzá. Ezt követően az alperes képviselője felajánlotta számára ugyanazon feltételekkel az addig végzett munka egyéni vállalkozóként történő ellátását, amelyet a felperes visszautasított. Ezt követően az alperes képviselője tájékoztatta, hogy a munkaszerződés felbontására „a szükséges lépéseket elindítják”.

Az alperes a 2010. július 30-án kelt rendes felmondásával a felperes munkaviszonyát 35 nap felmondási idővel megszüntette. A

munkáltatói intézkedés indokolása szerint a felperes a munkaszerződése 4. pontjában foglalt kötelezettségét (mely szerint a munkavégzésének helye a ...) megszegte, napi 8 órában a személyes munkavégzési kötelezettségének felszólítás ellenére nem tett eleget, a jelenléti ívet ő írta alá, míg a munkaköri feladatait ténylegesen az édesanyja, illetve a testvére látták el. Emellett az alperes tudomására jutott, hogy a felperes másik munkáltatónál is munkaviszonyban áll.

A felperes a keresetében a rendes felmondás jogellenességének megállapítását és munkaviszonyának helyreállítása mellőzésével az egyéb jogkövetkezmények alkalmazását, valamint a munkaszerződésében foglalt 5 havi felmondási időre történő alperesi kötelezést kérte. Álláspontja szerint a munkaviszonya megszüntetésének tényleges indoka a gondnoki feladatok egyéni vállalkozóként való ellátásától való elzárkózása volt. Hivatkozott arra, hogy az alperes tudott róla, hogy máshol is munkaviszonyban áll. Nem vitatta, hogy segítséget vett igénybe a feladatai ellátása során, ez azonban önmagában nem lehet jogszerű indoka a felmondásnak. Véleménye szerint az alperes a felmondásban hibásan állapított meg 35 nap felmondási időt, ugyanis 2010. január 1-jén kötött munkaszerződése értelmében 5 havi felmondási idő illeti meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a 8.M.1125/2010/10. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát a 2010. július 30-án kelt rendes felmondással, ezért a felperes alperesnél fennállt munkaviszonya az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az alperest 1.401.355,- Ft, valamint ezen összeg kamatainak, továbbá 2011. április 8-tól az ítélet jogerőre emelkedéséig minden munkanapra és munkabérrel fizetett munkaszüneti napra további napi 2.159,- Ft megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozata, valamint az alperes által csatolt iratok, különösen a 2010. július 22-én megtartott egyeztetésről készített jegyzőkönyv alapján arra következtetett, hogy a munkáltató intézkedésének valódi indoka a közös megegyezéssel való munkaviszony-megszüntetéstől való elzárkózás és a gondnoki feladatok egyéni vállalkozói jogviszonyban való ellátására irányuló alperesi javaslat visszautasítása volt. Mivel a közölt rendes felmondásban rögzített indok nem egyezett meg az alperes jegyzőkönyvbe vett és a tárgyaláson is elismert nyilatkozatával, azt állapította meg, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 8.Mf.24.690/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú

bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél 2012. március 21-én szűnik meg. Az alperest terhelő 1.401.355,- Ft marasztalási összeget 1.683.585,- Ft-ra felemelte.

Az ítélete indokolásában a perben becsatolt 2010. július 22-ei keltű jegyzőkönyv tartalma, továbbá Takács Edit közös képviselő elsőfokú eljárás során tett személyes nyilatkozata alapján megállapította, hogy a jegyzőkönyvben rögzített és a munkáltatói jogkör gyakorlója által előadott okok nem feleltek meg a rendes felmondásban közölt indokoknak. A közös képviselő maga sem hivatkozott a felmondásban egyik indokként szereplő olyan esetre, amikor a felperes felhívás ellenére sem látta el a munkaköri feladatait, a további munkaviszony fennállásáról említést sem tett, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a rendes felmondásnak a közölttől eltérő indoka volt, ami a munkáltatói intézkedés jogellenességét eredményezte.

A törvényszék alaptalannak találta az alperesi fellebbezésnek a bizonyítási indítványa elutasítását sérelmező megállapítását is. Rögzítette, hogy a 10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint az alperes tanúvallomásokkal és igazolások bekérésével azt kívánta bizonyítani, hogy a felperes a munkáját nem teljes mértékben személyesen látta el. Ezt az állítást azonban a felperes nem vitatta, egyéb konkrét bizonyítási indítványa az alperesnek pedig nem volt, ezért azt az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül utasította el.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 8. § (1) bekezdésében, továbbá a Pp. 163. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az alperesnek ugyanis nem volt lehetősége a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 89. § (2) bekezdésében, valamint a Pp. 164. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének teljesítésére annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság előtt bizonyítási indítványt terjesztett elő. Mindkét fokú bíróság megsértette az Mt. 89. § (2) bekezdésében foglaltakat, mert az elsőfokú bíróság alaptalanul állapította meg a munkaviszony jogellenes megszüntetését, amit a másodfokú bíróság törvénysértően hagyott helyben.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a 2010. július 22-én megtartott egyeztetésről felvett jegyzőkönyvben a munkáltató azt kifogásolta, hogy a felperes munkaszerződése nem felel meg jogszabályi feltételeknek a kötelező tartalmi elemek hiánya miatt, továbbá összeférhetetlenség áll fenn, mert a gondnok édesanyja, aki a

társasház számvizsgáló bizottságának a tagja, a gondnoki teendőket a felperes helyett rendszeresen ellátta. Ebből következően a jegyzőkönyv tanúsága szerint a munkáltató a felperes személyes munkavégzési kötelezettségének hiányát kifogásolta, vagyis azt, hogy a felperes megsértette az Mt. 103. § (1) bekezdés a) és d) pontjában foglalt rendelkezéseket. A rendes felmondás is ezen indokok alapján szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában összemosta a felmondás indokát - a személyes munkavégzés hiányát - és a felmondáshoz vezető okokat, amely szerint a felperes nem volt hajlandó munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésére. A jegyzőkönyvben az alperes felmondásának indokai kerültek elsődlegesen rögzítésre és az is megállapítható, hogy méltányosan, a felperes érdekeit is szem előtt tartva járt el. Észlelte ugyanis, hogy a felperes megszegte az Mt. 103. § (1) bekezdés a) és d) pontját továbbá a munkaszerződés 4. pontját, amely magatartása miatt a munkaviszonya további fenntartása lehetetlenné vált, hiszen a felperes részére személyes munkavégzési kötelezettség hiányában került sor munkabér kifizetésére. Vállalkozási szerződés keretében lett volna lehetőség arra, hogy a felperes által vállalt feladatokat más lássa el, ezért került felajánlásra a felperes részére a polgári jogi jogviszony létrehozása. A jegyzőkönyvben ez az alperesi ajánlat került rögzítésre, amelyet a felperes elutasított. Ebből következően látható, hogy az a tény, hogy a felperesi elutasítást követően a munkaviszony felmondásra került, nem a felmondás indoka volt.

Érvelése szerint a felperes maga is elismerte, hogy személyes munkavégzésre nem került sor. Csupán a munkaszerződés felülvizsgálata során jutott az alperes törvényes képviselőjének tudomására, hogy a felperes feltehetően két helyen is 8 órás munkaviszonyban került foglalkoztatásra úgy, hogy az általa vállalt feladatokat napközben és nem éjszakai műszak keretében kellett ellátnia.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes a rendes felmondás indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes személyes munkavégzési kötelezettségének felszólítás ellenére nem tett eleget, munkaköri feladatait ténylegesen hozzátartozói látták el, továbbá az alperes tudomására jutott, hogy a felperes másik munkáltatónál is munkaviszonyban áll.

A felek a munkaviszony megszüntetését megelőzően egymással egyeztetést tartottak, amelyről jegyzőkönyv felvételére került sor.

A felperes keresetleveléhez csatolta a 2010. július 22-én készült jegyzőkönyv két egymástól eltérő példányát. Az első példányban az alperes a felperes részére elsődlegesen munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését, másodsorban pedig munkakörének a jövőben vállalkozói jogviszonyban történő ellátását ajánlotta fel és ennek visszautasítása után közölte, hogy a munkaszerződés felbontására a szükséges lépéseket elindítja. A jegyzőkönyvben a munkaszerződés kötelező tartalmi kellékének hiányát, továbbá azt róta a felperes terhére, hogy összeférhetetlenség áll fenn arra tekintettel, hogy a felperes édesanyja a társasház számvizsgáló bizottságának a tagja. A felperes által ugyancsak csatolt második jegyzőkönyvben a fentiekén túl az alperes azt is kifogás tárgyává tette, hogy a felperes helyett rendszeresen édesanyja látja el a gondnoki teendőket. A jegyzőkönyvek eltérő tartalma vonatkozásában az alperes képviselője a 10. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalán úgy nyilatkozott, hogy az első jegyzőkönyvet készítették el a megbeszélés alapján, annak tartalma megegyezett az egyeztetés tárgyával, míg a második jegyzőkönyv - amelyben a személyes munkavégzési kötelezettség hiányát is felróták a felperes részére - már Halmai úr készítette július 30-án. A felperes egyik jegyzőkönyvet sem írta alá, azonban a megbeszélés tartalma vonatkozásában az első, e-mailen érkezett jegyzőkönyvben foglaltakat ismerte el a megbeszélés valós tárgya vonatkozásában.

A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy Hegedűsné Takács Edit munkáltatói jogkör gyakorló a tárgyaláson tett nyilatkozatában azt állította, hogy „azért szüntettük meg a felperes munkaviszonyát, mert nem találtuk jónak a korábbi feltételekkel kötött munkaszerződést, eltúlzottnak találtuk, ami benne van”. Nyilatkozata szerint továbbá: „megkérdeztük-e, hogy vállalják-e vállalkozói jogviszonyban, ők azt mondták, hogy nem, ekkor egyértelművé vált, hogy a munkaviszonyt meg kell szüntetni”. (10. sorszámú jegyzőkönyv 5. és 6. oldal)

A becsatolt 2010. július 22-én készített jegyzőkönyvből, továbbá a közös képviselő személyes nyilatkozatából tehát megállapítható volt, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére elsődlegesen azért került sor, mert a 2010. februárjában megválasztott közös képviselő a munkaszerződésben foglalt 5 havi felmondási időt eltúlzottnak találta és annak módosításához való hozzájárulás hiányában azt meg kívánta szüntetni. A felmondás indokolása azonban a személyes munkavégzési kötelezettség hiányára, valamint a felperes máshol fennálló munkaviszonyára hivatkozott.

A fentiekből következően a rendes felmondás indokolása ugyan részben téves volt, a perbeli bizonyítékok szerint azonban nem ezen alapult a felperes munkaviszonyának megszüntetése. Annak okaként ugyanis a 2010. július 22-ei jegyzőkönyvben rögzített,

továbbá a munkáltatói jogkör gyakorlójának nyilatkozatában előadottak szolgáltak. A munkáltató munkaviszonyt megszüntető intézkedése jogszerűségének elbírálásakor a közölt indokok valóságára és okszerűségére nézve megalapozottan akkor vonható le következtetés, ha a bíróság a munkaviszony megszüntetéséhez vezető folyamatot is feltárja és a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékeli, mint ahogy a perbeli esetben. Ezért a rendes felmondás jogellenességéről az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül döntöttek.

Az alperes az összecszerűséget a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta, e körben jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a hatvannapos határidőn túl, a felülvizsgálati tárgyaláson előadott érvelése nem volt vizsgálható.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.

Az alperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2013. június 26.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő